

Unghvár, márczius 12.
1864.

FELVIDÉK.

Második évi folyam
11. szám.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

S

az ungh- és zemplénmegyei gazdasági egyletek, az ungh-szeredynei borászati társulat,
és az unghmegyei takarékpénztár

HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelen minden Szombaton
Előfizetési ára: Egy évre 6 for.
Fél „ 3 „
Hirdetések jutányosan közöltetnek.

Felelős szerkesztő s kiadó tulajdonos
Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő és kiadó hivatal, hová a kéziratok és
előfizetési pénzek küldendők, szobranci utca
913 szám.
363

Gazdálkodjunk.

A mezőgazdaságnak máig történt haladását, nagy részben a mesterséges takarmány termesztésnek tulajdoníthatni. Melőzve azon vele járó körülményt, miszerint kisebb téren többet ad, tehát alkalmat nyújt több marhát s jobban tartani, arra szándékunk figyelemzetni, hogy a takarmánynövények általában a föld jó megműveltetését kívánják. E művelés s illetőleg a művelési költségek azonban nem számíthatók egyedül a termesztett takarmány növény rovására; — az utóbbit követő növényeknek is köll a jobban történt művelésnek gyümölcsöt meghozni segíteni.

A nálunk különösen elterjedt, de Európaszerte ösmert három nyomásos rendszernél, a szántóföld három egyenlő osztályra van osztva. Az elsőbe öszt, a másodikba tavaszt vetnek, a harmadik végre ugarnak hagyatják, hogy a következő őszi vetemény alá előkészíthessék. Elnézve a tavaszi vetés előtt történt, többnyire csak egyszeri szántástól, a művelést három évre csak az ugaron látjuk véghez vinni, még pedig többnyire háromszoros szántással.

De minő művelés ez! Már ha ez eszmét „művelés“ csupán a szántásban akarják megtestesíteni, úgy miért történik e szántás amugy, mint az a mai gazdasági tekintélyektől határozottan el van itélve? Szemtanul valánk szántásoknak, hol az eke 2 hüvelyknyivel mélyebbre nem bocsájtatott. Ily 2" talaj rétegből vitetnek ki szüntelen az értékes táprészek, búza, rozs, vagy miféle alakban, s vajmi gyéren hozatnak vissza a trágyában.

Ily szántásokkal takarmányt nem termesztelhetni.

Ki takarmányt természet, az legalább kicsinyben megfogja kísérteni a gyökér vagy gumós növények termesztését is, melyek már határozottan mély szántást igényelnek. A forgókban többnyire az első helyet foglalják el, s nem tartozik ritkaságok közzé alájok ötször *) is szántani. Figyelembe véve még a következő műtéteket többszöri kapás, töltőgetés, lehetetlen ezen művelési módot jobbnak nem találni, az ugarnálánál történnél.

Hogy a forgókban többnyire az első helyet foglalják el, azt a forgók egyes tagjai helyes elrendezésének tulajdoníthatni.

Egy forgó áll 4, 5, 6 és több tagból; 4, 5, 6, és több évek alatt mindegyik tag állott mind egyik táblán. Nézzük pldl. a multkor is említett Norfolk-i forgót.

	a.	b.	c.	d.
1864	1 répa	2 árpa	3 lóhere	4 búza
1865	árpa	lóhere	búza	répa
1866	lóhere	búza	répa	árpa
1867	búza	répa	árpa	lóhere

a, b, c, d táblákon 4 év alatt a forgónak valamennyi tagja megfordult. Trágya munka meg-

*) Az öt szántás között, legalább egynek köll mélyen történni. Némelyek a tarlót szeretik mélyen leszántani, mások a mélyszántást tavaszkor szeretik adni. Ki először szánt mélyen, legjobb ha öszszel teszi, hogy a fagy fölszántott földjét jól eljárja. Magától értetődik, hogy a trágya nem a mély szántással szántatik alá.

kimelés végett minden táblára csak mindennyedik évben hordatik; szükséges tehát, hogy egyszerre legalább 5—600 mázsa jöjjön egy holdra.

Kalászt vagy hüvelyest közvetlen vetni ily erősen megrágyázott földbe nem tanácsos, mert igen valószínű hogy megdülne. Sok kitűnő gazdász megegyezik továbbá abban, hogy a friss trágyába vetett kalászosok az üszögnek inkább kitévék.

A répa s különösen mely takarmányozásra termesztetik szereti az erős trágyázást, s a leg gondosabb művelésben akar részesülni. Miután a föld alája kitűnően elkészítetett, a kapáló s töltőgető ekékkel többször megdolgozzák. Mentül több célszerű munkálatok vitettek végbe, aránylag annál jobban sikerül a répa, s a mellett a földet kitűnő állapotban hagyja el.

Az árpa mely a kalászosok körül legnagyobb igényeket köt a földhöz, a répa után tökéletes jó helyén lesz.

Ugyanaz áll a lóheréről is mely az árpával vetetett el.

Jó végre a búza mely ó-trágya erejű s jó művelt földben a lóhere után a legjobban szokott diszteni.

Mondottakból látható mennyire méltánylandók az egyes növények igényei, hogy ezek szerint elhelyeztethessenek; de látható egyszerű mind mennyire alkalmasok lehetnek a takarmány növények a forgókba fölvetetni.

A termesztett takarmány nemek közül, nevezük meg első helyen a lóherét (Trifolium pratense vagy rubrum) melyet sokan a mesterséges takarmány-termesztés előharczosának is szeretnek nevezni, s melyről szabadjon néhányat szólani.

(Folyt. köv.)

S. T.

A zemplénmegyei gazdasági egyesület 1864-ik év február hó 1-jén S. a. Ujhely városában tartott közgyűlés

Legzökönyve

Jelen: voltak Gróf Andrássy Manó elnökleto alatt: Deresényi Kálmán alelnök, gr. Andrássy Aladár, Barthos Tivadár, Bernáth Dániel, Csörgő Ödön, Császár Gábor, Földessy József, Graven Lajos, Halassy Szerenes, Horn János, Haraszty Vincze, Képes Károly, Komáromy László, Lónyay Ödön, Liszy Ede, Nagy Gyula, Orosz Sándor, Oláh Dániel, Petrovics Elek, Reviczky Tamás, Szirmay Ödön, Szirmay Géza, gr. Sztáray Antal, Tomcsányi József, Vass Gyula, Vass István, Viczmándy Victor, Zalay István, Zsarnay Imre.

Elnök ő méltósága rövid velős beszédben előadván a gazdasági egyesületek szükségességét, utalva Angol-hon virágzó gazdasáttára, mely állam a gazdaságban tökély elérését, nagy részben, gazdasági egyleteinek köszönheti — előterjeszté, miszerint az egyesület alapszabályainál fogva az egyleti tisztviselők három évre kiterjedő hivataloskodás ideje lejárván, jelen közgyűlés feladata leend, a következő három évre tisztviselőit megválasztani. Az egylet eddigi bizalmát megköszönve, tisztét társával együtt letévé.

Ezután felolvastott Deresényi Kálmán alelnöknek az egylet eddigi működésére vonatkozó jelentése. Ezen jelentésből kiténik, hogy dacára azon sok akadályoknak, melyekkel az egyletnek megalakulása első percétől küzdenie kellett, a gaz-

dászat terén tett vívmányok kétségbevonhatlan jelt adják annak, miszerint az egylet megkettőztetett szilárd, kitartó tetterővel tovább haladva, a már megtört ösvényen, a gazdasáttani előhaladás főtényezője leend. A megalakulástól beszámított szünetelési időn kívül tulajdonképeni működése, a két évet alig ha meghaladja. És bár talán igaz is, hogy működési hatáskörében nagyobb és a közkívánalmat inkább kielégítő eredményeket mutathatott volna fel; de számításból ki nem hagyható körülmény, hogy minden kezdet nehéz. Azonban ha megszilárdult, s az iránta eddig tanúsított részvétből az idő mitsem fog lemorzsolni; s ha anyagilag terjedtebb alapon fog nyughatni: a gazdasáttal sik- és rónaként váltakozó tág mezejét, kiszámíthatlan előnyökkel fogja gazdagítani.

Valamint az elnök ő méltósága beszéde, úgy az alelnök — az egylet állapotát élénk színekkel cseleltő jelentése kedves tudomásul vétetett és a tisztikarnak, hivataloskodási ideje alatti tanúsított eredménytelen kitartó buzgalmaért, a méltán kiérdemelt köszönet nyilvánítása szavaztatott meg.

A választás idejére a korelnökséget Vladár Kristóf volt szives elfogadni. Ugyan ő volt a szavazat-szedő választmány elnöke is.

A titkos szavazatok beszéde után kitént, miszerint elnökül gr. Andrássy Manó, alelnökül Deresényi Kálmán, jegyző s pénztárnokul Boronkay László választattak meg.

Az igazgató választmányi tagok választása szinte végbe menvén, igazgató választmányi tagokul következő egyleti tagok választattak: gr. Andrássy Aladár, gr. Andrássy Gyula, báró Barkóczy Mihály, Bernáth Dániel, Benzur József, Bukoszy Ferdinand, Bujanovics Rudolf, gr. Buttler Sándor, Cseley János, Cseley Gusztáv, Dókus József, Draveczky Alajos, Evva András, gr. Forgách Kálmán, Giczey József, Gógh Antal, Graven Lajos, Hauzer Ödön, Haidinger János, gr. Károlyi Eduard, Komáromy József, Komáromy László, Kossuth Mihály, Kossuth Pál, Kazinczy János, Szalánczy István, Lónyay Gábor, Lónyay Ödön, Lehoczky József, Molnár József, Molnár István, Matavoszky János, Nagy Gyula, Német Lajos, Orosz Sándor, Pilissy Zsigmond, Péchy Gusztáv, Petrovics Elek, Pásztor János, Szirmay Pál, Szirmay Ödön, gr. Szirmay Sándor, Szirmay Géza, br. Sennyei Pál, br. Sennyei Lajos, Szögyényi Imre, gr. Sztáray Viktor, gr. Sztáray Antal, gr. Török Sándor, Tomsics István, Ulrich Vilmos, Vass Gyula, br. Vay Sándor, Vladár Kristóf, Vladár Tamás, Vladár Ervin, Viczmándy Victor, Zalay István Zsolnay Endre.

1. Felolvastott az igazg. választmány f. év január 29-én Gál-szécsen tartott gyűlési jegyzőkönyve, mely szerint a jelen gyűlés teendőire vonatkozólag következő tárgyak hozattak javaslatba: —

a) Az egyesületi hivatalnokok és igazgató választmány tagjainak megválasztása, miután azok hivatalos működésére kitézett három év lejárt.

Megtörtént.

2. b) Az egyesület belügyeire és pénztári állására vonatkozó intézkedések foganatba vétele.

Ezen ügy elintézése az igazg. választmányra bízatik.

3) c) A folyó évben tartandó gazdasági kiállítás és ekeverseny illetőleg határozatott:

Tekintetbe vevén a jelen súlyos körülményeket, az eszme nem talált pártolásra, minélfogva gazdasági kiállítás kivitele jobb időkre hagyatik. Az ekeverseny rendezésével azonban melynek

kivethetősége ellen semmi lényeges akadályok, nem hátrítják, az igazgató választmány bizatik meg.

4. d) A löversenyek állandósítása és az azokkal egyidejűleg tartandó szántásverseny rendezését illetőleg — hosszabb vita következtében határozatott:

Az állattenyésztési szakosztálynak adatai ki, belátása szerinti elintézés végett; a munkálat a legközelebb tartandó igazg. választmányi gyűlés elé lesz terjesztendő. Az egylet három egymás után következő évre — egy 150 ftos és egy 40 forintos díjat tűz ki, az utóbbit ezüstben földézek részére.

5. e) A gazdasági hasznos állatok a legjelesebb tenyész-állatok megszerzése által leendő nemesítése, mit az igazgató választmány egy az egyleti tagokból megalakulandó részvényes társulat által, melyhez az egylet 500 frttal hozzájárulna, melynek feladata lenne, a társulati tagok által meghatározandó fajú tenyész-állatokat bevásárolni, és azokat a tagok elővásárlási jogának fentartása mellett elárvereztetni — vél kivithetőnek.

Az igazgató választmány nézete helyben hagyatik és az említett társulat alakulásának megkísérlése alelnökre bizatik.

6. f) A termelési versenyek évenkénti megtartása —

Mennyi kívánni valót hagy hazánk gazdaságában a növény és különösen a takarmány növények termesztése, mindenki — ha elfogult nem akar lenni — belátja. Mennyire hátravagunk e tekintetben, azt leginkább úgy, ha hazánk gazdaság talaját Európa észak vidékei sovány területeivel hasonlítjuk össze — láthatjuk meg. A természet hazánk talajába gazdag kincset rejtget; csak rajtuk áll, azt kiaknázni. Hogy e tekintetben a takarmány-repa érdemi meg a főfigyelmet, ez kétséget nem szenved; ez bebizonyodott a múlt évben rendezett repa-versenyénél, mely dacára a rendkívüli aszályosságnak fényes eredményeket mutatott fel. Az egyesület meglévéen gyűződve a termelési versenyek hasznosságáról, azok évenkénti megtartását elhatározza! a részletes tervezet kidolgozásával az igazgató választmány bizatik meg és egy 3 darab aranyból álló díjat tűz ki.

(Vége köv.)

A M. szigeti „Erzsébet” kisedővő egylet javára 1864. évi február 2-n M. Szigeten rendezett, és sorsjátékkal egybekötött tánczvigalom jövedelmi kimutatása

Bevétel:

1. Játsszott összesen 3300 sorsjegy, melyből a sors húzás után vissza küldetett 201 megmaradt a pénztárnál 10

összesen 211

és így eladatott 3089 db sorsjegy 20 krval 617 ft 80 kr
2. 174 belépti jegy 1 frtjával 174 ft —

3. Ajándékokból:

a) Acház Imre ur ajándoka	1 ft —	
b) Batizy János ur	2 ft 10 kr	
c) Dallos Elek ur	10 ft —	
d) Hieronymi Károly	1 ft —	
e) Kazinczy Béla ur	10 ft —	
f) Keszthely Ferencz	3 ft —	
g) Kiss Mihály	2 ft —	
h) Kossányi Mór	5 ft —	
i) Szabó József	5 ft —	
k) Szabó Ede	5 ft —	
l) Szentimrey Zsófia Tamás	2 ft —	
m. Szepessy Mihály ur ajánd.	10 ft —	56 ft 10 kr
4. A czukrász által fizetett bér	4 ft —	
	összesen	851 ft 90 kr.

Kiadás

1. Nyomtatványokért	24 ft. 60 kr.
2. Terebér és fűtésért	16 ft. —
3. Zenészeknek	48 ft. —
4. Világításért	21 ft. 95 kr.
5. Földkesítés költségei	16 ft. 56 kr.

6. Napszámosok, örök, küldőczök bére, írószerek és posta díjak 10 ft. 97 kr.

összesen 138 ft. 8 kr.

levonva a kiadást a bevételből 851 ft. 90 kr.

tiszta jövedelem 713 ft. 82 kr.

Beküldetett összesen 332 nyeremény, — két darab a sors húzás után érkezvén.

A visszaküldött sorsjegygyel az egylet 20 darabot nyert.

Tóth Zsigmond ur 50 sorsjegyet ajándékozván az egyletnek, ezekből 3 lón nyertes. Az egylet

nyereményei árverés útján fognak eladni, s a bevéte-
endő összeg a fentebbi bevételhez csatolattatni.

Egyletünk ez uton is hálás köszönetet küld a
hőkeblű pártfogóknak, adakozóknak.

M. Sziget 1864. martius 3-kán

Várady Gábor,
egylet. elnök.

Unghvári nyeremények jegyzéke.

A 157. szám nyerte a 305 számú két pár gyermek-harisnyát.
" 164. " " " 218 " nagy szivartartót kagylókkal.
" 249. " " " 17 " erszényt 10 db ezüst 6 krossal czukortartót.
" 267. " " " 40 " czukortartót és
" 277. " " " 135 " 1 pár virág kelyhet
" 281. " " " 235 " gyümölcsalaku szappanokat egy kis kosárban
" 285. " " " a 220 számú ékszerartót kagylókkal
" 297. " " " 8 " egy pár nagy kelyhet.
" 298 " " " 205 " kiskosarít kagylókkal.

M. Sziget, febr. 5. 1864.

Várady Gábor,
egyleti elnök.

A világ bolondságai.

II.

Az orgyilkosság és rablógyilkosság.

Ki nem tudja közülünk, hogy egy ember által jött divatba az emberi nem? Azt az egy embert véletlenül Ádámnak nevezék. Az egész nagy világ egyetlen uradalom volt, melynek örökös ura szintén Ádám lévén, méltán elmondhatjuk, hogy még eddig ő volt legnagyobb földes ur a világon.

Boldog Ádám! annyi birtok után sem adót, sem százalékokat, sem akasztást nem fizetett, bíró elé soha sem hitták, soha pörbe nem keveredett. Béke volt a föld kerékiségén még a vadállatok között is. Az oroszán, tigris, leopárd, keselyű, sas s mindazon állatok, melyeket jelenleg vérszopókknak tartunk, mind czitrommal, narancsesal, fűgével és datolyával éltek, — a bombás még akkor nem volt divatban.

Történetből Ádám urnak Kaján fia születék, ki mint első szülött s a világ örökösé, természetesen kényesen neveltetik vala, és lón belőle büszke gögös urfi, úgy annyira, hogy midőn Ábel a világra jött, sehogya sem barátkozhatott meg azon eszmével, hogy valaha megosztózzék vele atyja birtokában. És ezen eszme oly erős gyököt vert szívtelen keblében, hogy eltökélte magában, hogy Ábel öcsesét amugy szép módjával elteszi láb alól, mire annál hajlandóbb vala, minél inkább meggyőződék arról, hogy öcsese ura szellemileg nagyon is felülte áll. Így követeltet el az első orgyilkosság irigységéből, gögből.

Ezt látván a hatalmas állatok, mit tettek egyebet, mint az urfi példáját követve, elkezdék a gyengébbeket faldolni. És divatba jött a gyilkosság. Azóta a kinél az erő, ott a hatalom! Ártatlanság, erény, bölcsesség, ez mind oly fűszer melyek a véres munkát csak izletesbbé teszik.

Ezredéves nevelés, művelés nem volt képes az embert sülyedéséből fölemelni; noha nincs rászorulva: gyilkol haragból, bosszúból, kedvtöltésből!

Az állatokon nem csodálkozhatunk, mert azoknak egyedüli keresetmódjokká lett a ragadozás, sem egyetemben, sem akademiában, sem növelő intézetben nem kaphatnak fölvilágosítást? Mindegyik apja anyja mesterségét teszi magáévá. De már az emberfeletti eszével másképen vagyunk! Ő neki nyitvák a tudomány minden ágának tanodái, kereskedelem, mű-ípar, földművelés, naptár és újságyszerkesztés, művészet, hivatal, szóval ezer meg ezer kereseti ág, és még sem képes a tigris mesterségétől megválni.

Jól mondák a régiek: „Farkasa az ember embertársának, nem ember.” A régieknek igazok volt! élünk egymás zsirján, vérén; rontjuk pusztítjuk egymást különféle cím alatt. — Mi nagyok — a kisebbekre gázolunk; elnyomjuk őket, nyilván, — jogsan! Ők pedig, a vak merők még bátoroknak megnevezhetni, hatorkoljuk, gyom-

rozzuk őket. Nyilván nem mernek ellenünk támadni, tehát alattomban üzik vérengző munkájukat. Mi persze ezt jogtalannak nyilvánítjuk, s ahol lehet, rémítő bosszút állunk, de űk a buták mindégyre azt tartják: „vicem pro vice” vagyis: „A milyen az adjon Isten, olyan a fogadj Isten.” „A mily mértékkel másnak mérünk, olyan mértékkel mérnek vissza nekünk.”

Ez ugyan nem egyez meg a keresztényi tüllelemmel; no de hiszen mi oly kevéssé vagyunk keresztények, mint a kik Krisztust fölfeszítették. Ő azt tanítá, hogy szeressük ellenségünket is; jót eselekedjünk azokkal, kik minket üldöznek. Valóban szép szó, isteni erény! de még eddig nem jött divatba, s jövőre sem lehet hozzá nagy kilátásunk, míg a divatot a nagy városokban dietálják.

Nem mondom, hogy szerenese fordultával, t. i. midőn az üldözöttek fölüli kerekednek meg nem bosszátánánk ellenünknek; nem mondom, hogy egy irgalomfalattal meg nem szánunk, már csak azért is, hogy nagylelkűeknek láttassunk; de hogy akkor is hajlandók legyünk vele jöttenni, midőn vérünket szomjuhozza, bőrünket nyuzza, életünket éhez; ez fölüli esik az emberi nagyság határán.

Dehogya szeretjük mi nemesak ellenünket, de még felebarátunkat, fajunkat, testvéreinket sem! Hány testvérgyilkos, hány áruló barát, hány gyilkos apa, hány gyilkos anya, hány kegyetlen fejedeleme, hány igaztalan bíró volt és van a világon! Mig érdekünk összecötközésbe nem jönnek, addig csak megvagyunk békében; de egy réz garas elegendő, hogy halálos ellenségekke legyünk. Ki nem látja itt a mély állatiaságot? Nem hasonlót tapasztalunk-e a különben nagybecsű házi kutyáknál? Mily szépen játszanak, kergetőznek, nyihognak, vihognak együtt csupa barátságból, szeretetből! Vessünk csak közéjük egy lerágott csontot, és a koczson vérig marják egymást!

(Folyt. köv.)

TOMOR FERENCZ.

Zemplén-harangodi levelek.

Szerencs febr. 26. 1864.

II.

„Forgó viszontagság járma alatt nyögünk.”

A „Felvidék” folyó év 2-dik számában közzétett tudósításomhoz képest azon elszomorító okoknál fogva: mely szerint e vidék valamennyi lakossága — néhány nagyobb birtokosak kivételével a folytonosan s derekasan szorongató katonai végrehajtással szemközt — melynek Szerencséről vezető adó hivatalnok — Legyesbénye helységében — a cs. pátenis által is közelebbi mult időben épségében s erejében meghagyani mult időben épségében s erejében belkormányzati független autom rendszer ellenére — némely könnyelműs kishitű egyháztagok oda adása felhasználásával még az egyházi magán pénztárt illető adók behajtásába is újat bemártani minden e tekintetbeni felsőbb utasítás és megkeresés nélkül legkevésbé sem szerénykedett — részint a pénztelenség terhes aggodalmaival, részint pedig az inség és ch halál óriási kinaival — mert már a hernád - melléki helységek szegényei az észrepeze leveleket is só és zsir nélkül fűzögetve mind felélték — valóssággal küzd és erejében hervad, — csakugyan nem lehetvén sem lelkiismeretes okunk, sem kedvünk a szokásos vigalom jelensége nélkül (egy pár — a rossz politialis rend, vagy is inkább felügyeletlenség miatt véressé fajult falusi lakadalom kivételével) — vidékünkön esendes egyhanguságban lezajlott magány vagy nyilvános farsangi élvezetekben résztvehetni, — fájdalom! hogy társas-életünk ily állapotában — mely a nemzetnek eme belső életéből kiágazó társadalmi viszonyaira, s az inkább ettől mint a kölcsön vett politiai institutióktól függő nemzeti jóllét, erkölcsi és műveltségi fokozatok jellemzésére, a társas-életi szabadság és egység harmoniájára — mint a melyekben — a socialismus körén kívül eső — de még is sok részben kivételes — aristocratiai üres fesz, minden fenhőző indolentia és hiúság, s a büszkeségnek, rátartásának kaszt szellemei, a középkori kiváltságok mind meg annyi avult nimbusai es-

TÁBUZA.

Az ősz bajnok.

— Beszély —

Hawthorne N-től.

Fordítva eredetibőly által.

(Vége.)

Az öreges embereknek is emlékezniök kellett reá, fiatal korukban, oly ősz fűtökkel, mint az enmagoké volt jelenben. És a fiatalság! Hogy ejtették ki teljesen emlékökből azon ősz atyát, régmúlt idők ereklyéjét, kinek tiszteletet gerjesztő áldása bizonyosan szállott gyermekkorukban meztelen fejükre. —

„Honnan jön? Mit akar? Ki lehet ezen öreg ember?“ suttogá a bámész tömeg.

E közben a tiszteletré méltó idegen, bottal kezében, folytató magányos utját az utczaközép szájában. Midőn közel érkezik az előnyomuló katonasághoz, s midőn ennek dobpergése teljesen fülébe hatott, az öreg büszkébb tartásban egyenesedett föl, mi alatt a kor aggsága vállairól mintegy lehullani látszott, hagyván őt ősz, de még nem törött méltóságában. Most egy viador lépéseivel haladott előre, ütenyt tartván a katoná zenével. — Ekkép egy oldalon a koros alak haladt előre, másikon a katonaság és a hivatalnokok teljes díszünnepélye, míg midőn alig maradt köztök husz öl távolság, az öreg ember botját közepén ragadva, s maga elibe tartva, mint egy parancsnok vezérbotját:

„Állj!“ kiálta.

A tekintély parancsoló szem, arez, és magartartás, e hang ünnepléses s még is harezias csengése, mely egyaránt alkalmas a harez terén sereget vezényelni, vagy Istenhez emelkedni imaszárnyain, — ellenállhatlanok valának. Az öreg szavára s karjainak kiterjesztésére a dobpergés egyszerre néma lön, az előnyomuló sor megállt. Reszketeg ihlettség szállta meg a tömeget. Ezen férfias alak a vezért a szenttel egyítő, oly ősz, oly borusnak látszó, oly ódon öltözetben, az igaz ügy csak egy ősz bajnoké lehet, kit a zsarnok dobja felidézett sírjából. A bámulat s kitörő öröm zaja szállt fel a nép között, s Uj-Anglia szabadságát várták.

A kormányzó s pártján levő urak, észrevevén, hogy váratlan helyzetbe jutottak, gyorsan lovagoltak előre, mintha horkoló s megrémült lovaikat egyenesen az ősz jelenség ellen akarták volna kényseríteni. Ez azonban egy lépést sem tön hátrafelé, hanem zord tekintetű a csapat fölött, mely félig körítette őt, körülvillogtatván, borusan fordította végre Andros Ödönre. — Azt lehetett volna gondolni, hogy a borus öreg itt a vezér, s hogy a korona egész hatalmát s tekintélyét képviselő kormányzó és tanácsnak, — katonákkal hátuk megett — nines más váltéka, mint engedelmeskedni.

„Mit csinál itt ezen öreg fickó?“ kiálta dölyföscn Randolph Ede „Előre Ödön ur! parancsoljon a katonaságnak előnyomulást, s ne adjon ezen hetike öregnek más választást, mint többi honfitársainak: félreállni vagy letapostatni.“

„Mit csinál itt ezen öreg fickó?“ kiálta dölyföscn Randolph Ede „Előre Ödön ur! parancsoljon a katonaságnak előnyomulást, s ne adjon ezen hetike öregnek más választást, mint többi honfitársainak: félreállni vagy letapostatni.“

„Órült-e ön öreg ember?“ kérdé Andros Ödön fen- és harsona hangon. „Hogy meri ön újját állni Jakab király kormányzója menetének?“

„Magának egy királynak menetét is megállítottam én hajdan“ felelt az ősz alak, komoly kedély nyugalommal. „Itt vagyok én, kormányzó ur mivel egy elnyomott nép jajveszékélese felzavart titkos lakomból, s büzgoan kérvén Istentől azon kedvezményt, megengedtetett nekem, hogy megjelenhessek még egyszer a földön, szentjeinek régi jó ügyében. S mit beszél ön Jakabról, Nem ül többé pápai zsarnok Angolország trónján, s holnap déltájban neve példabeszéddé fog válni ép ez utczában, hol ön azt rettegős szavává akarja tenni. — Vissza, te, ki valál kormányzó, vissza. Ez éjjel vége a hatalomnak, — holnap a börtön, vissza, különben megjósolom a nyaktílot.“

A nép közelebb közelebb nyomult, molón szí-

ván be bajnoka szavait, ki rég kidivult hanggejtéssel beszélt, hasonlóan a társalgástól elszakotthoz, másokkal, mint sok év előtti halottakkal. De szava felrázta lelkeiket. A katonasággal szembeállottak, nem egészen fegyvertelenül, s készek még az utca követit is halálosztó fegyverekké változtatni.

Andros Ödön az öregre pillanta, azután zord s kegyetlen tekintetű a sokaságra fordítá, s észre véte hogy abban azon setét düh ég, melyet felgyújtani annyira nehéz, mint eloltani, és ismét az agg alakra szegző merev pillantását, mely setéten állá egy nyilt téren, hová sem barát sem ellen nem merészelt tolakodni. Mik valának gondolatai? egy szót sem szólott, mely azokat leleplezte volna. Hanem akár az ősz bajnok tekintetétől rettent meg, akár a nép fenyegető tartásában veszélyét ismeré fel, anynyi bizonyos hogy hátravonult, s katonáinak lassu és védett visszavonulást vezényelt.

Következő napszállta előtt a kormányzó s mindazok, kik vele együtt oly dölyföscn lovagoltak, foglyok valának, s mihelyt a Jakab király lemondása tudva lön, Vilmos, királynak kiáltatott egész Uj-Angliában.

De hová lett az ősz bajnok? Némelyek azt beszélték, hogy midőn a csapatok elvonultak a király-utczából, s a nép zajlongva tódult utánok, látták, hogy Bradstreet, az öreg kormányzó, egy magánál korosabb alakot ölelt meg. Mások komolyan állították, hogy még tekintetű tiszteletré méltó magasztosságát bámulták, az agg férfi eltűnt szemek elől, lassankint alkony színeibe olvadván fel, mig*az, hol álla, üres tér maradt. De abban mindnyájan egyetértettek, hogy az ősz alak eltűnt.

Azon nemzedék fiai vártak megjelenésére napfény s derengő alkonyban, de soha sem látták őt többé, sem azt nem tudták, mikor történt temetése, sem azt, hol létez siremlékköve.

És ki vala az ősz bajnok? neve talán feltalálható volna azon szigorú törvényszék okmányai-ban, mely ítéletet hozott, túlhatalmast azon korban, de dícsőt minden későbbi időkre nézve, megalázó tanúságot az egyeduralkodónak, magasztos példányul az alattvalóknak.

Hallottam, hogy valahányszor a puritánok ivadékaiknak ösatyáik szellemét kell tanusítani, az öreg férfi megjelenik ismét. Nyolczvan év lefolyása után egyszer még járdalt a király-utczában. Őt évvel később, egy april reggel szürkületében, Lexingtonban, a tanácsház melletti zöld gyepen álla, hol jelenleg a granit Obelisk bevéselt palakó lapjával, a forradalom első bukására emlékeznek. S midőn apáink a Hunker-dombi mellvéd építésében fáradoztak, az ősz harezfi egész éjen át folytatta körjáratát.

Hosszu, hosszu idők folyjanak le, mig ő ismét megjelenik. Az ő órája a setétség, viszály s szerencsétlenségé.

De ha honi zsarnokság elnyomna minket, vagy bitor ellenség nyoma fertőzöttné meg földünket, hadd jöjjen még el az ősz bajnok, mert ő Uj-Anglia ősi szellemének lenyomata, s rejtélyes járása, a vesztély estvéjén, örök zálogául kell hogy szolgáljon annak, mikép Uj-Anglia fiai méltók akarnak maradni elődeikhez.

Házi tanácsadó.

Gyümölcsfákat trágyázni, most tavasszal lehet legezészerűbben, és pedig vagy marhavérrel, vagy szarvasmarha trágyalével, vagy pedig sóval. Mindenek előtt a fa gyökerei körül legalább két láb terjedelmű és egy lábmélységű gödröt kell ásni, azután ezen gödröbe öntetik a trágyaszert. Akár marhavért (hol ez kapható) akár trágyalét használjunk, előbb vízzel kell azt felhígítani, s úgy öntsük a fatövéhez a mit néhány nap mulva ismételni lehet. Ezen trágyázás következtében a fák fel-frisülve buján fognak hajtani s bőven gyümölcsözni. A gödrökben csak május elején kell a földet visszahúzni, addig az esővíz hadd gyűljön ott ősz-sze mi szinte a fa javára szolgál.

Egereket s patkányokat irtószert, mely embernek nem okozhat veszedelmet, mint sok mérges pillula. E szer következőkép készül: végy szivacsot (spongiát) vagdalj belőle borsónagyságu darabkákat, mártsd be ezeket zsirba, s egy láboson pirítsd meg, azután hányd szét oly helyen hol az egerek vagy patkányok járnak. Ezek ezt jóízűen fogják felalni, de miután gyomrok meg nem emésztetheti, egy-két nap alatt eldöglenek. — (Táj.)

ti felhők alakjaként szétfoszlanak, — a „szellemi emelkedettség által szerzett rang és polgári erény“ pedig a társasélet magasztos eszményképe s ezélja felé sietve a társasélet fejlődését gátló Termopyléken is át magának utat tör, s az egyéni függetlenség s szabadság álláspontjára élet gyökeret ver s trónt emel, és elvégre az egyenlőség állapotát — honnan az emberi nem kiindult, s ennek méhébe a mivelttség általános sággá válásával a természet rendje s hű igazságához képest ellenállhatlanul vissza is kell mennie, — elébb utóbb megalkotja előteremti, — csak legkisebb fényugarat is vetlhetne, ez idő szerint semmi lendületet, semmi vigasztalót nem találunk; de ez, a körülmények által menthető helyzetünkben, nem is esoda: mivel szomorú időknek szomorú hangulata van, és ez sajátos természet nemcsak egy nemzetnek, hanem az emberi különösen a magyar kebelnek is, melynek érzelm - szálaí ugyanazonosok az idő percezeivel, de meg más részről nézeteink, eszméink tisztítására, vélemények esere utjání összhangzatba hozatalára s megszilárdítására szükséges társadalmi erők minden törvényelőtti egyenlőség daczára a kiváltságok boldog emlékezetében lassan szabadulnak az előítéletek bilinesei alul. . . . Azonban jó, de itt is van az idő, csak késkedés nélkül akarjuk társadalmilag is megérteni egymást, s közös hivatásunkat, melynek egyetemleges küzdelmében lehullanak észrevétlenül azon bilinesek, s megszilárdulandó társas-életünk viszonyaiból még kiforlató politikai institutiók nemzeti életre vergődésével elő áll — a classicus nagyság fogékonyosságára termett keleti fajú nemzetünkre nézve is azon kellemes vigasztaló, áldó helyzet: hogy jövője nagyságát — szellemiségének az európai mivelttség színvonalárai emelésével — minden olvasztó hatalmak hatása ellenében, — a legnagyobb magyarnak ama jósmoandata megtestesítésében hogy „Magyar-ország nem volt, hanem lesz,“ nem csak ország, de világszerte előteremtheti s biztosíthatja.

Adja Isten! hogy ezen áldó helyzet Szerenes város kiskörű társas-életére nézve is legalább annyi részben, hogy olvasó-egyletének neki indult s vissza alig tartóz atható felbomlásával alapszabályaihoz képest pénzé teendő de már 3 év óta a társulat jogaival való visszaélésel, némely tagok; sőt nem tagok ingyen használata által is megrongált bútorai árából a már meglevő könyvekhez beszerezni óhajtsába tett városi könyvtár az alelnök urnál több oldalról bejelentett igényekhez képest el valahára elő állítassék, avagy vele a helybeli inséggel küzdő szegények könnyei letöröltessenek, annyi jövőt s lendületet nyerjen: miszerint e mivelttség korszakában — ne talán jövőre is bekövetkezhető hason fatalitások esetében — jelenleg Zemplén megyében a könyör kenyerére leginkább szorult Harangod népe éhhaláltól megmentésére a költőnek ezen felkiáltásával:

„Ha szenvedőknek arczaín
Könyveket látsz elömleni,
Ember baráti szózat int
Siess hamar letörlni.“

ne legyen szükség a haza tehetős és mivelt gyermek eit öbresztgetni, fellekesítgetni, — hanem hozza meg áldozatát rang, vallás és nemzetiség különbsége nélkül a mivelt világ önkénytelen, s emberi kötelessége ösztönszerű érzetéből, — nehogy felette az emberiség legméltóbb de leg is sújtóbb megrovását s elítélését mondja ki, mint kimondhatja a városunkat és vidékiünket lakó sok fényes? és jómódú izraelita családok felett, melyek még eddigelé igen sajnos hogy fel kell említenem — e vidékbeni szenvedő és inséggel küzdő embertársaink érdekében legkisebb áldozatot sem hoznának, pedig sok oldalulag ők veszik el majd nem leg-több hasznát, a magyar nép izzó verejtékeinek.

Ne késsék tehát senki, tüle telhetőleg ál-

dozni a szenvedő közemberiség oltárára, hogy lehessen rajta az emberiség s Isten áldása.

NAGY GERZSON.

Ujdonságok.

— r — Az unghvári Casinó-egylet folyó hó 20. közgyűlést fog tartani.

— Megyénkben az ujonczállítás még a mult héten vette kezdetét. — A szabadságos katonákat is berendelték.

† Az unghvári kam. uradalmat hirszerint egy angol társaság venné át a mostani bérlőtől. Ha ezen társaság célja az ipar és kereskedés előmozdítása volna vasutak és gyárak építése által, akkor megyénk örömmel üdvözölhetné a szóban forgó eserét; ha ellenben ezen társaság csupán pénzüklüli speculációból jönne vidékünkre, hogy t. i. a regále-haszonbért még feljebb emelje, akkor sokkal jobb lesz más felé fordulnia.

* A mult napokban egy varga inas, hogy mestere ültegeit kikerülje, az Ungh vizébe szaladt, s csak egy negyedórai rimánkodás után tudták onnan kicsalni.

— E héten tartott országos vásárunk alkal-mával sebes hajtások következtében több elgázolás történt. Reméljük, hogy a hatóság példásan megfenyitendí az oly kocsisokat, kik akár virtusból akár vigyázatlanságból elég könnyelműek nem gondolni a szelességük által okozható szerencsétlenségekkel.

* A tavaszi napok beálltával nem tartjuk fölöslegesnek tudatni a séta-kedvelő közönséggel, hogy a széchenyi-kert séta-utja tökéletesen kiszáradt. Ugyanott néhány nap mulva ibolyácskák is lesznek szedhetők.

* Alsó-Zemplénből írják nekünk: hogy a hernád-melléki helységek szegényei már az őszi-repeze leveleit is — só és zsír nélkül főzögetve — mint felélték.

— A kassai magyar nemzeti színház február 1-től három egymást követő évre egy jó magyar opera, operette, népszínmű-és dráma-társulatnak bérebeadandó. — A színházi bérlő szabad színházon és fűtésen kívül egy téli szini idényre 2000 ft. subventiót kap.

* A felső tiszavidéki gazdasági-egylet sorsjáték húzása ápril 1-én okvetlenül megtörténik.

— Orsován e hó 1-én két óra alatt néhány ízben történt földrengés.

— A Tisza-árja a mult héten Nagy-Halásznál Szabolcsban a töltéseket áttörte.

Felhívás.

Tagosítás alatti N. Szlatina község határában a mérnöki munka teljesen belévéen fejezve, — a bírói átadás legközelebbi alkalmas időben eszközölni fog; — felhívom tehát azontek. közbirtokos urakat, kik még a felszámított költségeket ki nem fizették, hogy azt nyolcz napok alatt annál bizonyosabban teljesítsék, minthogy különben tagjaikról a törvény értelmébeni eljárást kellend eszközölnöm, — mely mig a közre zsibbasztva hat, a tulajdonos nagy kárára válhatik.

Markos György,

felperességet vezető ügyvéd.

Vegyes.

— (Liszt Ferenczről) azt írják Rómából, hogy csaknem egy év óta a világtól visszavonulva a Mario hegyen a domonkosok kolostorában él. A látogatók nem igen háborgatják itt magányát, mert a hegy magas, meredek s kényelmetlen feljárásu. Leginkább egyházi zenét ír. A Péterfilleket már azelőtt 20,000 frankkal szaporítá, most pedig új áldozatra szánta el magát, amennyiben régen tett s mindekkorig megtartott fogadását: nagy közönség előtt nem játszani, megszegni készül. A nagy héten t. i. a Péterfillek javára hangversenyt fog rendezni, — melynek egész programmjá két általa eljátszandó zongoraműből állana. A belépti díj: két Napoleon arany. Ugy hallik azonban, hogy két híres egyházi szónok: a Rómában időző orleansi püspök Duponloup és a Dominicanusból Cardinalissá lett Guidi, kinek roppant tudományosságát néhány évvel ezelőtt a bécsi egyetem-nél e sorok írójának is volt alkalmá megcsodálni, — szintén közreműködni, az az beszédeket tartani szándékoznak. (F. L.)

(*) Egy fiatal férj Bécsben néhány hétig már udvarolván egy csinos varrónőnek, azt mondá neki, hogy: öten, s rábirta, hogy rokonait elhagyva külön

szobát béreljen ki, melyért majd ő fog fizetni. Így történt. A véletlen azonban a varrónőt állítólagos vőlegénye nejéhez vezette, kinek történetesen kiadandó szobája volt. Elgondolható az udvarló meglepetése, midőn hazajövé, a leányt nejénél mint zsellért találta.

(*) Német alaposság. A szegedi olvasó-egylet ezen cím alatt kapja a bécsi „Reform“ot: Sr Wohlgeboren Herrn olvasó egylet“ (az az: tekintetes olvasó egylet urnak.) Minő kármat ütnek a németek, ha magyar lapot ily czimvel küldenének Bécsbe.

— Bukurest közelében magyar pénzeket találtak. Egy munkás akadt rájuk ásás közben, 120 d. a XVI századból.

— Eredeti öngyilkosság. Course városában Franciaországban nemrég egy vén zsurorit halva huztak ki a vízből, ki egész életén át nyomorgott. Nyakára egy zsák volt kötve s a zsákban — 10 ezer frank.

— A tenger színe alatt működő táviró-kötelek hossza Európában egymáshoz téve egyenes vonalban 5600 angol mértföldet tenne. A legrövidebb ily kötel négy, a leghosszabb 1500 mértföldnyi hosszú, a mélység, melybe sülyesztették, 90 és 9400 láb között változik.

— Egy zsidó hajó Jaffában (Syria) a kikötőben folyt ásatási és takarítási munkálatok alatt egy hajó vázára akadtak, melynek eredetét egy angol régiség buvár a zsidóuralom korára vezetí vissza. Az öskor e becses maradványa, mint annyi más, Londonba fog szállíttatni.

— Hol isznak leg több sört? Legújabb kiszámítás szerint Bajorországban évenként egy-egy emberre 107 pint esik, Würtembergben 70, Csehországban 40, Bécsben is 40; — legkevesebbet isznak Poroszországban, hol egy-egy főre évenként csak 20 pint esik.

— Egy huszár kivégzése. Haderslebenből írják, hogy ott febr: 27-dikén egy huszárt löttek föbe rablási merényért, melyet hevült állapotában elkövetett. Altiszt volt a Liechtenstein huszároknál, még csak 22 éves, és mivel különben jó magaviseletű volt s két ütközetben nagy vitézséget tüntetett ki, a haditörvényszék, mely rá a halálos ítéletet kimondta, egyszersmind a főparancsnok különös kegyelme ajánlotta őt. Gabfenez altábornagy, írják a bécsi lapok, veleszületett jósága s a cs. kir. hadsereg minden katonája iránti szeretete mellett is megerősítvén az ítéletet, az végrehajtatott. Az elítélt mindvégig kegyelmet remélt, de midőn a páleázát eltörték fölötte, összeszedve minden lelki erejét, köszönt, s szilárd hangon rövid, szíves beszédet tartott pajtásaihoz, melynek végszavai voltak: „Mégérdemtelm e halált, de legyetek kimélttel bűnbánó pajtások iránt s ezélozzatok, találjatok jól.“ A vadászok könyezve hajtották végre az ítéletet.

— Voltaire tetetei, mint tudjuk, a párisi Pantheonban takarítottak el, s évenként nagyszámu idegenek — kivált angolok — zárandokoltak a ferneyi büles sírjához. A következő eset azonban kiderítette, hogy a sírbolt üres és a tetemek (nem tudni mikor ki által) kivették. Villtte marquis, a költőnek utóda, egyszersmind családi erekye gyanánt öröje és birtokosa a nagy ősi szívének, eladta ősi várát. Ebből azt következtette néhány ritkaság hajhászó gazdag angol, hogy egyuttal a becses erekye is áruba fog beadtassa. Hogy tolakodásai elől meneküljön a marquis, legezélszerübbnek vélte a császárnak kedveskedni a költő szívével. A császár kétségben volt, vajjon a párisi érsek Darboy hajlandó lesz-e helyt engedni Voltaire szívének a Pantheonban; kérdést intézvén ez iránt az érsekhez, ez a maga részéről ismét azon kételet fejezte ki: vajjon egyáltalában ott van-e a templomban Voltaire porhüvelye? Folkutatták a sírboltot s a kétség bizonyossággá lön; a sírt üresnek találták. Magától értetik, hogy most mindent elküvetnek a rejtélyes eltűnés folderítésére.

— Kóbor ezigányok. Az „O. D. P.“nak írják Olaszországból, hogy Bologna közelében revolverekkel, szélpuskákkal s egyéb fegyverekkel, valamint jelentékeny pénzüsszeggel ellátott ezigánybandák fogtak el, melyek Magyarországból érkeztek. Eddig nem tudják a czélt, mely e felfegyverezett ezigányokat Olaszországba vezette. (M. S.)

— Az is a ritka események közé tartozik, hogy egy bécsi szolgáló csődöt hirdetett.

Irodalom.

— Megjelent és beküldetett hozzánk: „Segéd táblák“ erdőszők és erdőbirtokosok, jóság-

igazgatók, gazdatisztek, mérnökök, építészek, fakareskedők sat. számára. Összeállították és kiadják: Divald Adolf és Wagner Károly Selmecezen. Ezen nagybecsű s főleg a természettudományok gyakorlati alkalmazásával foglalkozóknál nélkülözhetlen kézi könyv 140 lapra terjed, s ára 2 forint. — Az „Erdészeti Lapok“ előfizetői számára 1 frt. — Ajánljuk az illetők méltó figyelmébe.

— Az „Ország Tükre“ szerkesztését jövő hótól kezdve Szokoly Victor jeles ifjú ír veszi át.

Szerkesztői posta.

„Memento mori“ Jó költemény, de elkés-tünk vele; megtartjuk, s annak idejében közölni fogjuk. Kinek köszönjük meg?

„A Ligetben“ Gyöngye költemény, nem közölhető.

„Végig nézek“ Jöhet.

„Susogva száll“ Első kísérletnek meg-járja; szerzőjének a helyes-írást figyelmébe ajánljuk. —

„Megírva a levél“ Ez is gyöngye, de inkább közölhető.

„Az én tavasz dalom“ Tehetségre mutat, de még kár lesz vele föllépni.

„Vissza emlékezés“ Jó költemény, közölni fogjuk.

„Álom és való“ Nem eléggé szabatos verszet.

„A fehér rózsá“ Utolsó versszakai kissé elhamarkodottak. Javítással közölhető.

A beszélyek most vannak bírálat alatt.

— Munkács. F. J—nek. A küldeményt vet-tük, s bírálat alá adtuk.

— Pest II. I—nak. Egy kis türelmet kérünk.

Vásári tudósítások.

Unghvár. Folyó hó 7-kén tartott országos vásárunk, dacára a folytonos esőzésnek elég népes volt. A barom vásáron csupán a lovakat lehetett eladni jó áron, az ökörnek csekély, a tehénnek éppen semmi ára sem volt; egy jó fejű tehenet 18—20 forintért lehetett venni. Az ökörnek párja 90—100 ft volt. A piaci árak: Búza köblönként 6 ft. 80—7 ft 40 kr. Gabona 5 ft 40—80 kr. Tengeri 5 fr 60—6 frt. Árpa 4 ft 80 kr. Zab 2 ft 80—3 ft. Időjárásunk egészen tavaszi, az őszi vetések bujnak.

Munkács Folyó hó 7. tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása: Búza a. auszt. mér-rönként 3 frt. 60—90 kr. Rózs 2 frt 40—50 kr, Zab 1 frt 60—90 kr. Tengeri 2 frt 50—60 kr — Széna mázsánként 2 frt

Nyiregyháza. Folyó hó 5. a piaci árak hivatalos kimutatása: Búza köblönként 8 frt 20 kr. Rózs 6 ft. 50. kr. Árpa 5 ft. 80 kr. Zab 3 ft. 90 kr. Tengeri 6 frt. 60 kr. Szesz itezénként 20 és 61 kr.

Nagy-Mihály. Folyó hó 6. tartott hetivásárról a piaci árak kimutatása: Búza köblönként 6 ft 60 kr. Rózs 5 ft 20 kr. Árpa 4 ft 80 kr. Tengeri 6 ft. Zab 2 ft 80.

Tokaj F. hó 4. tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása. Búza 8 frt. 40 kr. Rózs 6 frt. 90 kr. Árpa 5 frt. 80 kr. Tengeri 7 frt Árpa 5 ft 80 kr. Zab 3 frt 90 kr. Szesz 22 kr.

Kassa. Folyó hó 9. tartott hetivásárról a piaci árak hivatalos kimutatása: Búza pozsonyi mérő. 3 fr. 80—4 fr. Rózs 2 ft 80—3 fr. Árpa 2 fr 60 kr. Zab 2 frt. Tengeri 3—3 frt. 10 kr.

HIRDETÉSEK.

Szüleket érdeklő!

Alulírt kezességet vállal, hogy minden sáporban (Bleilsucht) ugya görvély korban szenvedő leány vagy fiu-gyermek, vagy felnött korbelieket bizton és sikeresen gyógyítok itt helyben jótállás mellett és meghatározott idő alatt tívolabb vidékekre pedig bár kinek is rendesen leírt betegség tárgyában szivesen közlöm orvosi tanácsomat.

Ocsváry Ede,

orvos és szülész.

N. Mihály Zemplénmegye.

A Radvánzi utczán B. V. 761 számú házában négy—egymásból nyíló szoba, — azon felül egy takaré konyhával ellátott tágas eseléd szoba, — külön kamara, pincze, pad, és fatartó f. év május 1-ső napjától bérebe adandó.